

ת"פ (קריות) 67140-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 67140-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 67140-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[26.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים (3 עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; ותקיפה סתם (3 עבירות), לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
2. בכתב האישום המתוקן צוין כי במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בבית הוריו. כן פורטו העובדות הבאות:
(-) ביום 9.7.24 בשעת בוקר מוקדמת סטר הנאשם לראשה של אמו על רקע חשדו כי שתתה את בקבוק הבירה שלו ואיים שיהרוג אותה.
(-) בהמשך היום ניתן צו על ידי בית המשפט במסגרתו נאסר על הנאשם ליצור קשר עם אמו למשך 30 יום והוא הורחק בתקופה זו מכל מקום בו היא שוהה למרחק שלא יפחת מ-200 מ' (להלן - ההוראה החוקית).
(-) ביום 16.7.24 שהה הנאשם בבית אמו ובכך הפר את ההוראה החוקית. במועד זה, ועל רקע חשדו (שוב) כי אמו שתתה את בקבוק הבירה שלו, איים על הוריו באומרו "זונה, אני יהרוג אתכם".
(-) כשבועיים עובר לכך, במועד שאינו ידוע במדויק, ישב הנאשם בחדרו לפנות בוקר ושתה בירות. אמו שאלה אותו אם ברצונו לאכול והוא בתגובה קילל אותה, סטר בפניה והכה במכת אגרוף לידה השמאלית וגרם לה לשטף דם.
(-) ביום 6.5.24 ביקש אביו של הנאשם כי ילך לגמילה והוא בתגובה איים עליו באומרו "תמות אני יהרוג אותך, יש לך מקום כבר בבית הקברות" ודחף אותו בבית החזה עד שנפל ארצה.
טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. המתלוננת - אמו של הנאשם - העידה לעונש מטעם ההגנה. האם ציינה כי היא סולחת לבנה ואינה מבקשת להחמיר בעונשו. כן הדגישה שאין לו לאן ללכת לאחר שחרורו והיא מניחה שהוא מבין כעת שעליו להימנע משתיית אלכוהול.

4. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים על רקע העובדה שהופנו כלפי בני משפחה ואת הערכים המוגנים שנפגעו. הוגשו תמונות ונטען כי למתלוננת נגרמה חבלה שאין להקל בה ראש וכי מדובר ברצף של אירועים אלימים כלפי הורים מבוגרים. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש בתוך המתחם צוין כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות כלפי אמו ובהעדר אופק שיקומי אין הצדקה להקל בעונשו.

5. ב"כ הנאשם ציין כי לא מדובר בעבירות אלימות ברף חומרה גבוהה, כי לא נעשה שימוש בכלי תקיפה והחבלה שנגרמה לאם שטחית. לאור כך ובשים לב לפסיקה אליה הפנה הסנגור, נטען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הודגש כי מדובר בנאשם צעיר יחסית שהודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי כמו גם את עדות בני משפחתו, הביע חרטה על מעשיו ועברו הפלילי אינו מכביד. כן הודגשה עמדתה הסלחנית של האם. ברמה האופרטיבית עתר הסנגור למקם את עונשו בחלקו התחתון של המתחם לו עתר ולהסתפק בימי מעצרו.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ציין שהוא מקבל אחריות ואין בכוונתו לשוב לבית הוריו, הגם שהם שומרים על קשר טוב.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. חרף ריבוי המעשים והפרשי הזמנים, שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה אחד. עמדה זו מקובלת עלי לאור כך שמדובר בפרקים שונים של סיפור אחד אשר מקיימים את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

8. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופם של ההורים ובשלוות נפשם. כן מדובר בפגיעה בתפקוד התא המשפחתי. בהקשר זה ראו למשל רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021): "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה שאינה קלה בערכים המוגנים, וזאת לאור ריבוי המקרים, סוג ועצמת האלימות, החבלה שנגרמה לאם, כמו גם האיומים הקשים ודחיפת האב. ביחס לעבירה שעניינה הפרת הוראה חוקית אזי מדובר בפגיעה בעקרון שלטון החוק ובחובת הציות לצווים שיפוטיים.

9. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות דומה שאין חולק שמדובר בהתפרצויות ספונטניות ולא מתוכננות ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרת האירועים, במיוחד כשמדובר במעשים שחזרו על עצמם. סיבת האירועים, כפי שתואר בכתב האישום המתוקן, היא חשדו של הנאשם כי אמו שותה את המשקאות האלכוהוליים שלו והדבר מלמד על חוסר יכולתו לשלוט בדחפיו כמו גם על בעיית התמכרות שאינה מטופלת ומעצימה ככל הנראה את תגובותיו האלימות. האלימות כלפי האם התבטאה בסטירות ובאגרוף לידה שגרם לה לחבלה בדמות שטף דם ועיון בתמונות אינו מותיר מקום לספק באשר לעוצמת המכה. כן דחף הנאשם את אביו עד שנפל ארצה. לכך יש להוסיף את האיומים הבוטים כלפי ההורים ויש להניח שהאירועים גרמו לבהלה בליבם וערערו את תחושת הביטחון שלהם בבתם-מבצרים. נקודה נוספת היא הפרת ההוראה החוקית. הנאשם שהה בבית האם בניגוד לצו הרחקה ואם לא די בכך, במעמד זה איים על הוריו שיהרוג אותם - דבר שהצו בא למנוע.

10. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה והכל תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 55282-01-20 מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י (2.4.2020), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לפניה, זרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל; ת"פ 17052-04-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (19.9.2022), בו נידון עניינו של נאשם שדרש מאמו כסף על רקע שימוש בחומרים ממכרים ומשסירבה הכה בפניה וגרם לה לשטף דם ולנפיחות בשפה. באירוע נוסף אחז במקל מטאטא וכיוון אותו לעבר המתלוננת כמי שמבקש להכותה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר בשל כך שאיים על בני משפחתו בשתי הזדמנויות, דחף את אמו, הפר הוראה חוקית והתנגד למעצר; ת"פ 46380-07-24 מדינת ישראל נ' כהן (27.10.2024), בו הורשע נאשם בעבירת הפרעה לשוטר, איומים ותקיפה סתם כלפי בני משפחתו על רקע דרישת כסף ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל); ת"פ 60821-02-23 מדינת ישראל נ' פרץ (14.5.2023), בו הורשע הנאשם בעבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה, בכך שדרש מאביו כסף לרכישת סמים תוך שאיים עליו שיריץ לו. משסרב האב, דרך עליו הנאשם וכן תקף את אמו במספר מכות אגרוף בגבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר; ת"פ 18114-07-24 מדינת ישראל נ' כפיר פרץ (29.10.2024), בו הורשע נאשם בשתי עבירות תקיפה סתם כלפי אמו ואחותו ואיומים, ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל). הנאשם בעט ברגליו של בנו המושפחה, דרש כסף לרכישת סמים ואיים שיריץ להן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר; ת"פ 19474-11-23 מדינת ישראל נ' אלהין (4.3.2024), בו הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים כלפי אמו בכך שניגש למטבח לחפש סכינים, התקדם לעבר האם ודרש בצעקות כסף ואיים שיהרוג אותה. לאחר מכן תפס את ראשה בשתי ידיו, נשך אותה במצח וגרם לה לחתך מדמם. בהמשך, ניגב את הדם מראשה, ביקש סליחה ועזב את הבית לבקשתה אך לאחר מכן ניסה לפתוח את חלון הבית באמצעות קרש ואיים שייפגע בה לרבות בנוכחות שוטרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-20 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 61895-01-23 מדינת ישראל נ' טאירוב (23.5.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו והפרת הוראה חוקית ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית אמו בניגוד לצו הרחקה, איים שירצח אותה חנק אותה באמצעות ידיו וגרם לסיומ אדם בצווארה.

11. לאור כל זאת, אני בדעה שמתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו בנסיבות ביצוען, המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם

12. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית, לא כל שכן חריגה מהמתחם. בכל מקרה, אציין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים רלוונטיים בנושא. יש להצר על מצב זה ודומה שלאור העבר הפלילי הרלוונטי והרגלי צריכת האלכוהול, היה נכון לבחון את מסוכנות הנאשם כלפי בני המשפחה ולערוך ניסיון לשלבו בהליך התואם את צרכיו. הדברים מתעצמים לאור דברי האם לפיהם הנאשם צפוי, כך נראה, לשוב להתגורר עם הוריו או לפחות לקיים איתם קשר הדוק. יש להניח שהעובדה שהנאשם היה עצור במהלך ניהול המשפט תרמה למצב זה וכאמור יש להצר על כך שכן ברור שמדובר במי שזקוק לטיפול וסיוע, אשר היו תורמים אף לבני משפחתו.

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 27) ואת העובדה שקיבל אחריות מלאה למעשיו וחסך בכך את עדות המתלוננים - אמו ואביו. עוד הבאתי בחשבון את עמדת אמו, אם כי לעמדה זו יינתן משקל מוגבל (ע"פ 2455-09-11 פלורא נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). כאמור, ישנה אפשרות סבירה שהנאשם ישוב להתגורר עם הוריו ועל רקע בעיית השתייה ממנה הוא סובל (כך לפי הנראה) ואשר לא טופלה, מתחייבת המסקנה לפיה לא חל שינוי במסוכנותו כלפיהם. נקודה רלוונטית נוספת היא עברו הפלילי של הנאשם והגם שאינו מכביד הוא כולל עבירות איומים ואלימות כלפי אותה המתלוננת בגין נדון לעונש מאסר קצר (הסתפקות בתקופת המעצר). עם זאת, חלפו מאז למעלה משבע שנים. העונש הראוי אפוא לנאשם הוא מאסר בפועל ויש לקוות שהוא יוכל להפיק לקחים מאירוע זה וישנה את דרכיו.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 16.7.24. כן ינוכה יום מעצר נוסף - 9.7.24

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.

ג. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים עבירת איומים או הפרת הוראה חוקית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ה, 26 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.